

Om det næste beslutningsforslag vil jeg også bare sige, at jeg overhovedet ikke mener, man kan regulere på denne her måde. Jeg er enig med fru Anni Svanholt og også med andre i, at det tilsyn, der føres på det her, antageligt er ganske vekslende, og det skyldes jo så, må man sige, at de, der har tilsynet, nemlig kommunerne, ikke alle steder enten vil eller kan eller har afsat midler at lave de tilsyn, de skal.

Det ved jeg ikke, hvad man skal sige til. Man kunne muligvis taget det op i forhandlingerne med kommunerne, hvis det var det, man skulle. Men beslutningsforslaget, som det er fremsat her, kan vi ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Når fru Vibeke Peschardt gør opmærksom på, at landbruget kan have særlige vanskelige vilkår eller tjene meget eller lidt eller har stor eller lille gæld, så er det ikke særlig afgørende. Det er ikke særlig afgørende, for det er ikke dét spørgsmål. Om så landbruget tjente mange penge i en periode, var det lige urimeligt. At gøre det til et spørgsmål om, hvorvidt nogle er trængt – nej, det er et ret- og rimeligheds-spørgsmål, vi diskuterer. Om det er rimeligt, og om man på en række andre områder ville fragte folk dispositionsretten uden at kompensere eller i hvert fald få lavet nogle andre aftaler i en lidt bredere enighed. For jeg tror faktisk, at Det Radikale Venstre havde en mulighed for at påvirke internt i regeringen, så man lagde en ny strategi på området og ikke bare holdt helt slavisk fast. Men det kan være svært en gang imellem, det ved jeg.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg synes, det var et godt indlæg, fru Peschardt kom med. Det var jo et relevant indlæg. Selv om vi ikke er fuldstændig enige, så synes jeg, det var et godt debatindlæg.

Det, jeg ikke helt forstod, var, at landbruget må forstå, at vi ønsker miljøkrav overholdt. Det ligger der heller ikke noget i. Det tror jeg også landbruget forstår. Det er heller ikke det, det her handler om. Vi er i Kristeligt Folkeparti ikke altid enige i de miljøkrav, der opsættes, men i de fleste af dem, hvis ellers man kunne få nogle ordentlige tidsterminer på, så man kunne nå at få dem gennemført til tiden, så man havde en mulighed for at opnå de mål, som blev sat. I de

tilfælde synes vi jo alle sammen godt om de mål.

Men det, mit spørgsmål til fru Peschardt egentlig handlede om, var: Hvorfor kan man ikke støtte vores B 126 her, som jo efter min mening er et beslutningsforslag fuldstændig uden politik. Vi har i hvert fald ikke lagt noget som helst politik i det. Det er en fuldstændig misforståelse, hvis der er politik i det. Det er kun et spørgsmål om at lave nogle bedre regler, noget, der er til at håndtere, altså få præciseret og få sagt til kommunerne: I må have lavet jeres hjemmearbejde ordentligt, så I ved, hvad det er for nogle vandløb, I har i jeres kommuner, så I ved, hvilke der er naturlige, og hvilke der er højt værdsat osv. Det er der jo ikke meget politik i. Det er kun et spørgsmål om at lave noget, så folk bliver fri for at træde på hinanden hele tiden. Det synes jeg da er et godt formål.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Som landbrugsordfører for CD vil jeg gerne spørge fru Vibeke Peschardt:

Hørte jeg rigtigt, da fru Vibeke Peschardt sagde, at landbrugerne jo også får tilskud og tilskud fra EU, selv om vi godt ved, at deres indtjening i 1999 ikke har været særlig god? Andre lande i EU får da vel også tilskud ifølge landbrugsordningerne.

Så er det jo en helt anden diskussion, vi skal have. Det skal jo faktisk ikke blandes ind i de to beslutningsforslag her. Det synes jeg i hvert fald ikke er rimeligt at gøre.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til fru Annie Lunde Hansen: Det kan fru Annie Lunde Hansen da godt have ret i. Jeg prøvede at forstå tankegangen bag hr. Ole M. Niensens forslag, og jeg var da glad for at høre, at han også forstod, hvad det var, jeg sagde. Og det er da rigtigt, at landbrugsstøtten selvfølgelig ikke kun gælder for ét EU-land, men for 15 EU-lande.

Det, jeg ville sige, var, at den måde, vi producerer på, og den måde, landbruget er afhængig af den intervention og den støtte, de får til hvede og til alverdens ting, bestemmer selvfølgelig valget af afgrøder. Det bestemmer i sidste ende også, hvor meget der bliver lavet af den type afgrøder, og det bestemmer endelig også, hvor høj en pris man får for den. Og dels falder